

не, да ся оправи, та да ся приготоуи за новы мѣсячины. А что ще бѣде, кога майка-та отъ своѣхъ волюхъ поиска да побръка тоя редъ или даже да го спре? Что ще бѣде ако земе да ꙗе насилны лѣкове за да оттыка силно-то притичяние на кръвѣтъ въ грѣды-ты и така отнеме на дѣте-то найздравѣ-тѣ и найестественнѣ-тѣ хранѣ? Такъво нѣчто може ли да бѣде безъ врѣдъ за здравие-то? Никакъ! Ако туримъ мѣкы-ты на една женѣ, която дои, успорядъ съ врѣда и пакость-тѣ на майкѣ, която не дои, или ако срѣцнемъ, та разгледамы изобщо какъво добыва една-та и какъво друга-та, то безъ да ся подвоимъ щемъ намѣримъ, че повече и по̀добрѣ сполучва която дои. Майка-та и да прѣтегли болкы и несгоды кога да задон, ако е разбрана, мирна, трыпѣлива и мила, ако умѣе да ся подложи на новы-ты обстоятелства и материнскы жрътвы, то тя наистинѣ ще може да ся надѣе на всичы радости, съ каквыто е благословена една честита майка. Освѣнь това много майкы никога не бывать толкова здравы, колкото въ врѣме, докѣ доять; тогава сѣ и по̀хубавы, по̀веселы, по̀ведры; тогава и членове-ти имъ сѣ по̀обли и лице-то имъ цвѣти. А что да кажемъ, ако си помислымъ само за тѣхны-ты радости? Има ли за една майкѣ по̀хубавѣ, по̀голѣмѣ награда отъ колкото да гяда какъ ѣ расте и вирѣе дѣте-то на грѣды-ты ѣ? Кой да опише всичко, что усѣща майци срдце, кога подава тя на чядо-то си нѣнкѣ?

А какъ быва то докрай инакъ у майкѣ, която легкоумно си зарѣже длѣжности-ты! Замине ли добрѣ тряска-та отъ млѣко-то, (а то всякога не быва така), такъва майка има да ся бои еще